

AHOL AZ ÖSERŐ MONKÁL

Horváth Péter

**AZT TALÁN SENKI SEM
TAGADJA, HOGY GRAND-
PIERRE ATILLA A VHK
VEZÉREGYÉNISÉGE. AZ
ELISMERT ZENÉSZ ÉS
TUDÓS BEPILLANTÁST
ENGEDETT EGYETE-
MES FILOZÓFIÁJÁBA,
SEGÍTVE BENNÜN-
KET, HOGY FOGÓDZÓT
TALÁLJUNK
KIÜRESEDETTNEK TŰNŐ
VILÁGUNKBAN.**

**1975-ben alakult a VHK. Minek hatására
jött létre a formáció?**

A zene kezdettől fogva rendkívüli hatást gyakorolt rám. Gyakran előfordult, hogy zenét hallva úgy felerősödött a belső érzékelésem, hogy megszűnt körülöttem a külvilág. Valami számomra is furcsa, keleties zene tört ki belőlem. Kisgyerek korom óta torkomszakadtából énekeltem. Hét éves koromban eldöntöttem, hogy énekes leszek. Belső világom mélyén éreztem, hogy létezik a világon egy egészen rendkívüli, mágikus hatású zene. Mindig ezt kerestem, szenvedélyesen gyűjtöttem a zenéket. Tizenéves koromban a házibulikon is tomboltam, énekeltem. Sokszor előkerült a gitár. Nem tanultam gitározni, de amikor megpendítettem a húrokat, óriás világok nyíltak meg bennem, és ezek vezették a játékomat úgy, hogy minden másról megfeledkeztem. Az egyik házibulin egy barátom nekem ajándékozott egy gitárt. Egy másikon Baksa Soós János, a legendás Kex együttes énekese körbeadta a gitárját, és amikor játszani kezdtem rajta, és ismét elvarázsoltak a hangok, és messze vezettek, Baksa megjegyezte, hogy van köztünk egy különleges ember. A zenei akciók, kísérletezések, meglepő ötletek állandó részei voltak az életemnek, és ezeket rendszerint fel is vettem. Szónusszal (Soós Lajos – szerk.) már 1973-ban olyan előadásmódban adtuk elő az Üvöltést, amit később a VHK is műsorára tűzött. Csak idő és alkalom kérdése volt, mikor lesz zenekarom. Amikor 1975-ben a barátaim zenekara megnyerte az országos hadsereg bajnokságot, eljött az alkalom, meghívtak énekesnek, és megalakult a VHK.

Ha jellemezni kéne a zenekart, mit mondanál róla és az állatok létrehozott jelenségről?

A VHK soha nem látott zene- és világfelfogással nyitott. Először is kilépett a XX. századból, a kor szellemi korlátaiból, és olyan kozmikus erőket szabadított el, amelyek egészen hihetetlenek voltak, teljesen váratlanul érték a magyar és a nyugati zenei világot. Volt olyan amerikai menedzser, aki azt írta: minden amerikai zenekar ilyen zenét szeretne játszani, de nincs meg ehhez a talaj, az a nemzeti ösműveltség, amiből meríthetnek.

Hogy jutott eszetekbe a Vágtázó Halottkémek név?

Csak meg kell nézni az első lemezünk címét: A halál mőresre tanítása. Erről szól a nevünk is.

Tudtam, hogy valójában minden ember minden porcikáját a végtelenségből áradó lebírhatalan életerő élteti, és a legszédítőbb, megzabolázhatatlan, vad élet forralja minden ember vérére. Mégis úgy érzem, az emberek az életük alagsorában bolyonganak, szürke árnyéklibe zárta őket az emberiséget megnyomorító szellemi erő. Én pedig a teljes, mágikus élet felfedezésére, kiteljesítésére születtem. Adott volt az ütközés, a lefojtott társadalom és a végtelenbe rohanó élet szikrázó erői között. Ebből a szikrából született a Vágtázó Halottkémek név: a legmámorítóbb, testet-lelket felkavaró vágtázás élményének magasra röpítésével tüzet gyújtunk az emberek belső világában, rést ütünk az emberiséget lefojtó szellemi erőre. És 1975-ben, itt Magyarországon, elszabadult egy világgrázáló, lebírhatalan erő, és más színben ragyogott fel a világ.

Milyen zenekarok gyakoroltak hatást a VHK muzsikájára?

Olyan túlcsoordulásig teltett életszenvedély hajtott, amely éppen rendkívüli energiája révén mindenféle tudati ellenőrzést leröpített magáról. Ezt kerestem minden zenében. Az egyik zenekar, amelyben felfedeztem egyfajta hasonló életérzést, a Blue Cheer volt, amelynek első lemezén hallottam az Out of Focus című számot. Látomásaim hatására ezt úgy fordítottam le: „A tárgyak középpontjából kiesve”. Merthogy úgy éreztem, a tárgyak mélyén ott él egy tiszta erő, a halhatatlanság ereje és méltósága, és úgy éreztem, a modern világ bennünket a halhatatlanság, a világsszerelm, az emberi kiteljesedés éltető tüzeiből egy életidegen taposómalom vak és törpe világába akar fojtani. Kerestem a különleges zenekarokat, amelyek rést ütnek a bezáptultság masszív falán, amelyekből megcsaphat bennünket egy friss, örökké ragyogó világ illata.

Külföldön is sikeresekek voltatok... Beatrix, holland királynővel is kapcsolatba kerültetek. Szerette a zenéteket?

Nem tudom, hallotta-e egyáltalán, de ha sor került erre, bizonyára igen, hiszen 1986-ban kiállt a zenekarunk mellett, az akkori magyarországi földi hatalmasságokkal szemben. A holland kül-

gyminisztérium munkatársa kérte meg erre, mert a magyar hatóságok nem akarták a VHK-t kiengedni.

Hogyan jöttetek össze Bódy Gáborral?

Tizenhat éves koromban a Balatonon nyaraltam, és egyik este egy hajón ott lehettem az akkori legvadabb zenekar, a Liversing koncertjén. Örületes hatást gyakoroltak rám, és egyszercsak kitört belőlem egy addig soha nem látott, addig szinte elképzelhetetlen törzsi tánc, ami olyan különös volt, hogy a közönségből egyre többeket magával ragadott. Kitört az örület, és nem lehetett tudni, hogyan terjed tovább, és ki lesz a következő „áldozat”. Valami örületes, ősi szertartás ösereje tört fel és elevenedett meg, egyfajta törvényerővel.

Abban az időben, a hatvanas években, a tánciskolában tanult páros, kötött tánclepek, a kipörgetős rock-and-roll tánc egyeduralmú volt, és ez a belőlem kitörő szabad tánc mindenhol nagy feltűnést keltett. Barátaim voltak az elsők, akik átvették ezt a szabad, örületes tánc-felfogást. Jellemző volt, hogy amikor nyilvános helyeken, szalagavatásokon így táncoltunk, azt mondták, hiába örvögünk, ezt az iramot úgysem lehet két percnél tovább bírni. De épp ez volt ebben a lényeg, ahogy telt az idő, egyre nagyobb erők szabadultak fel bennünk, két perc táján jött a holtpon, levegő után kapkodtunk, de ilyenkor még sokkal több erőt dobtunk be, és egy idő múlva átröpültünk a holtpon, és megnyílt egy tágabb, varázslatosan ép világ, és ebben fűrdtünk, tomboltunk órákig.

Bódy Gábor egy ilyen alkalommal látta meg baráti társaságomat, és a tánc egységiségét, szellemi erejét érzékelve egyszercsak odament a barátainhoz (én éppen akkor nem voltam ott), és meghívta őket egy sörre. Persze beszélgettek, én is szóba kerültem, és ennek nyomán találkoztam Bódy Gáborral.

Vágtázó Halottkémek, Vágtázó Életerő és Vágtázó Csodaszarvas. Mi a különbség köztük?

A Vágtázó Életerő maga a VHK újjászületése, a VHK tagjaival. A Vágtázó Csodaszarvas pedig egy tizen-

Atila megosztotta velünk a 80-as évek underground zenéje kapcsán felmerült gondolatait is...

Az „underground” (földalatti) elnevezés felemás helyzetet jelez. Modern világunkban vannak „felülről” ránk erőltetett zenék (a kereskedelmi tévékben, a szórakozóhelyeken, a bankokban, üzletekben ránk kényszerített gagyi „zenék”), és vannak „alulról”, belülről származó zenék. Vagyis olyan világban élünk, amelyben „felül”-kerekedett a kereskedelmi zene, „alulra” került az emberből eredő természetes önkifejezés. Úgy néz ki, mintha a kereskedelem legyőzte volna az embert, a külvilág legyőzte volna a belső világot. Csakhogy a belső világ még él. Legyőzve vagy nem legyőzve, de él, és amíg ember lesz a Földön, addig élni fog. Mert nem lehet teljesen legyőzni. Mert természetes erő. Mert a Természettől adott, a Világegyetem erőiből ered, és a Világegyetemet nem lehet legyőzni. Végső soron mindig a Világegyetem „győz”, mert a Világegyetem a valóság, és minden más álság, más akar lenni, mint ami valójában. Minden világból van, itt a Földön is, igazi Világegyetem-darabkákból áll minden és minden ember. Ezért törvényszerű volt, hogy a földalatti zene felszínre kerüljön, és a nyolcvanas években világszerte magasra futott a földalatti zene népszerűsége. Annyira, hogy német menedzser szegődött mellénk, abban a hiszemben, hogy a világ egyik legjobb zenekarát fedezte fel, és néhány éven belül belőlünk lesz a világ egyik legsikeresebb zenekara. Ez ennek megfelelően alakult a nyolcvanas években, de a kilencvenes években, a „felülről” kiagyalt techno és hasonló irányzatok mesterségesen növelt népszerűsége miatt, lassan megváltozott a világhelyzet a zenében.

Úgy gondolom, hogy a VHK létrejött a törvényszerű és a véletlen határesetére. Törvényszerű, mert vannak előzményei: az évmilliókon át belénk ivódott ősi, rendkívüli erejű, mágikus népzene, és az őseréjű népzene napjainkban is tapasztalható újjászületése. Az eredeti, természetes, „sámánisztikus” magyar népzene is „underground” volt ezer éven át, ahogy Zolnay László írja A magyar muzsika évszázadaiból című könyvében. És ezt az őseréjű népzene Bortók újra felfedezte, amikor azt írta, hogy az igazi parasztszene minden külső zenei hatástól mentesen, egyfajta megtisztult tudatállapotban születik, és egy TERMÉSZETI ERŐ hajtja. Törvényszerű, hogy az ember, földi életében eljusson az élet élményszerű átélésének teljes kibontakozásáig és kifejezéséig, hiszen ezért vagyunk itt a Földön, hiszen ez a törvény természeti törvény. Mégis, a VHK feltűnése nemcsak törvényszerű, hanem határeset is, mert világszinten is egyedülálló. Gyermekkortól álmodok egy olyan világról, amelyben társaink vannak, amelyben az élet teljes erővel lobog, amelyben a héthilárd ember rádöbben az életére, és az emberiség történelmében minden eddigénél szebb, emberi fordulat valósul meg. Ezért zenélek!

SEGÍTSD A SZERKESZTŐSÉG MUNKÁJÁT VÉLEMÉNYEDDEL ÉS ÖTLETEIDDEL!

www.facebook.com/Rockinform

MI JUT ESZED- BE ELSŐKÉNT A KÖVETKEZŐ SZAVAKRÓL?

Szocializmus

természetellenes embertípus

Hanglemezgyár

mesterséges, mű-érzések gyára

Vallás

manapság rendszerint mű-vallás,
a valóság-vallás helyett; az élet a
valóság!

Tudomány

az egyetemes igazság egyik oldala

Magyar történelem

az eltemetett varázs, az égreszlő
igazságok titkos világa

Fogyasztói társada- lom

kísérlet a légyfogó elvén működő
társadalom kialakítására

Stephen Hawking

az átlagos látóköri ember kima-
gsló szellemi teljesítménye

Népzene

a lélek anyaföldje

NASA

élet az űrben

Boldogság

az élet csodálatos titka

Erdély

a történelmi erők földi központja

Végtelen

minden véges létdarabka szülőanyja

egy népzenei csapattól álló csapat, a népzene őserőjének elszabadítására. A Vágtázó Csodaszarvas 2005-ben alakult, első két lemezünk aranylemez lett, harmadik lemezünk nemrég jelent meg. Ez a zenekar bebizonyította, hogy a népzene is lehet őserővel játszani, és hogy létezik az a mágikus hatású zene, amit gyerekkoromban megálmodtam: ez a menetközben, folyamatosan alakuló, elemi erejű népzene, a mágikus erejű folklórzene.

Mit jelent számodra a magyarság ősi tudata?

Sokáig nem volt számomra világos, mi mindent jelent magyarként születni és élni. A magyarság titkának felfedezése csak az élet titkának, vagyis a Világegyetem legnagyobb titkának felfedezéséhez hasonlítható. Magyarként élni mást jelent, mint ahogy ma ezt beállítják. Magyarok lenni nekem ugyanaz, mint halni a vízben élni: elememben lenni, az életememre találni, magamra találni. Szó szerint, hiszen a magyarság számomra elemi erő, természeti erő, maga a működésben levő őserő. Bartók azt írta az igazi magyar népzeneről, hogy természeti erő hajtja, különleges, megtisztult tudatállapotban, minden külső befolyástól mentesen. Nem külső, hanem belső természeti erő ez, és mivel természeti erő, ezért túlnyúlik a nemzetek mai szétagoltságán, mert valódi egyetemes erőről van szó. Ahogy az őtfokú zene a madarak énekében is megjelenik - mégpedig belülről -, úgy él bennünk az örök, nyughatatlan, egetet verdeső őserő, és ez az őserő tudja, milyen hangokon szólaljon meg, és ha megszólal, akkor megnyit és terem, kivágódnak az ablakok, félresöpörődnek a gépies sémák, feltűnik és huss! elkap az elemi erő, röpködnek az égnek az eleven, mozgó zenei formák, hasít az izzó életfolyam a magasba, szétveti magáról gondolkodásunk megszokott kereteit, minden porcikájából fények hangjai kúrtólnek fel, elképesztő színekben tobzó fényfolyamok fröccsennek szerteszét, bennük ismerős kozmikus

világok keringenek, kitágult szemekként vonulnak a négy égtáj felé, és mindent elönt a húsbavágó fény, magától bontakozik ki a világ páratlan elmeéltől fénylő, káprázatos teremtménye.

Csillagász vagy. Van ennek valami köze ahhoz az őserőhöz, ami kirobban belőled?

A végtelen Világegyetem vonzása, a benne rejlő, a csillagvilágot kiróptató őserő, a teljes élet utáni vágyakozás és a kozmikus forrásokból táplálkozó zenei alkotóössz-
tőn, ugyanannak a feltáratlan, varázslatos kozmikus erőközpontnak a hírnökei.

Hiszel a földönkívüli életben?

A csillagokból jöttünk és a csillagokba kerülünk vissza földi életformánk után.

December 21-én lesz a Világvége Fesztivál a Pecsában, ahol ti is felléptek. Hogy állsz ezzel a „világvége dologgal”?

Évezredek óta számtalan világvéget harangoztak be. Nem elég, hogy a materializmus szerint a testi halál teljes lelki halált is jelent, ráadásul még a világvége-jóslatokkal is bombáznak. De a világ nemzedékek lán-
colatán át visszanyúlunk az ősidőkbe, a kozmikus távlatokba, az Örökkévalóságba, és innen ragyog ránk, ha merünk élni a képességeinkkel, ha van rá szemünk, hogy lássuk. A világ óriás anyaméh, amiben fejlődni, virágozni születünk, és ez a csillagvilággal ragyogó anyaméh soha nem szűnik meg életünket előrevinni, fejleszteni, bennünket továbbbábelteni. Az íróasztal mel-
lett kiagyalt papírizm, kérészetű világvége-képzetek, az elidegenedett modern ember elméjének vis-
szaélései a természetadta értelemmel. Sokkal jobbat tesz a vérkeringésnek, ha élünk a bennünk lakozó világerőkkel, ha észben tartjuk, hogy a Világegyetem egy óriási, eleven, segítő életerő, és csak arra vár, hogy belső világunkban felébredszük!